

Дело C-90/20

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

24 февруари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Højesteret (Дания)

Дата на акта за преюдициално запитване:

7 февруари 2020 г.

Жалбоподател:

Arcoa Parking Danmark A/S

Ответник:

Skatteministeriet

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициалното запитване се отнася до въпроса дали таксата за контрол за нарушение на разпоредбите за паркиране в частен имот представлява насрещна престация за предоставена услуга за целите на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112 и следователно е сделка, която подлежи на облагане с ДДС.

Член 267ДФЕС.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че таксата за контрол за нарушение на разпоредбите за паркиране в частен имот представлява насрещна престация за предоставена услуга и че следователно е налице сделка, която подлежи на облагане с ДДС?

Релевантни разпоредби на правото на Съюза

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност определя обхвата на сделките, които подлежат на облагане с ДДС (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 (наричана по-нататък „Директива 2006/112“); член 2, параграф 1, буква в), член 24, параграф 1, член 25, член 135, параграф 1, буква л) и параграф 2, буква б).

Практика на Съда:

C-154/80, *Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats* (EU:C:1981:38), т. 12 и 14

C-16/93, *Tolsma* (EU:C:1994:80), т. 13 и 14

C-277/05, *Société thermale d'Eugénie-les-Bains* (EU:C:2007:440), т. 24—32 и 34—26

C-295/17, *MEO* (EU:C:2018:942), т. 43—50, 57, 61—62 и 67—68

C-222/81, *B.A.Z Bausystem* (EU:C:1982:256)

Case 102/86, *Apple and Pear* (EU:C:1988:120)

C-40/09, *Astra Zeneca* (EU:C:2010:450)

C-250/14, *Air France-KLM* и C-289/14, *Hop!-Brit Air SAS* (EU:C:2015:841)

C-37/16, *SAWP* (EU:C:2017:22)

C-224/18, *Budimex* (EU:C:2019:347)

Релевантни разпоредби на националното право

Momsloven (Закон за ДДС), кодифициран със Закон № 1021 от 26 септември 2019 г. за данъка върху добавената стойност, с последващите му изменения. Директива 2006/112 е транспонирана в датското право с *Momsloven*. Член 4, параграф 1 от *Momsloven* гласи по-специално, че ДДС следва да се заплаща за услугите, предоставени срещу насрещна престация в Дания. Тази разпоредба транспонира член 2, параграф 1 от Директива 2006/112. Обхватът на данъчната отговорност е определен в член 27, параграф 1, съгласно който данъчната основа е насрещната престация, пряко свързана с цената на стоките или услугите без ДДС. Член 13, параграф 1, точка 8 предвижда освобождаване от ДДС по-специално на отдаването под наем и под аренда на недвижими имоти. Освобождаването не се прилага по-специално по отношение на отдаването под наем на места за паркиране.

Færdselsloven (Закон за движението по пътищата), кодифициран със Закон № 1324 от 21 ноември 2018 г. с последващите му изменения. Със Закон за изменение от 2014 г. (Закон № 169 от 26 февруари 2014 г.) е включена разпоредба в член 122 с от Færdselsloven, съгласно която може да бъде налагана наказателна такса (такса за контрол) по отношение на паркирането в обществено достъпен частен имот само ако това е ясно означено в обекта. Законодателното изменение е основано по-специално на доклад от юни 2013 г. относно засилената потребителска защита в областта на паркирането, изготвен от работна група към Министерството на правосъдието, която е създадена, за да разгледа по-специално дали е необходимо да се определи максимален размер на наказателната такса (тоест в допълнение към обичайната такса за паркиране), която може да бъде налагана за частните места за паркиране. Направен е изводът, че няма основание за установяване на определена граница. В съображенията си работната група приема, че когато шофьорът паркира в частен имот, той от правна гледна точка сключва със собственика на земята договор за паркиране (посредством квазисделка), с който изначално приема разумни ограничения на паркирането и условия, които са ясни от поставените знаци в съответния терен. Съгласно този доклад от облигационноправното тълкуване и оценката на условията за паркиране и естеството на обозначаването зависи дали в конкретния случай ще бъде обосновано налагането на наказателна такса, която — съгласно доклада — от правна гледна точка е глоба, налагана от собственика на земята/дружеството, предлагащо паркоместа, защото лицето, което паркира, не се е съобразило със сключения договор.

Датска съдебна практика:

В решение от 12 април 1996 г. (възпроизведено в *Ugeskrift for Retsvæsen* 1996 883 и *Tidsskrift for Skatter og Afgifter* 1996 357) Højesteret (Върховен съд, Дания) се произнася по естеството за целите на ДДС на „увеличената такса за паркиране“ (такса за контрол) за паркирането в частен имот в нарушение на разпоредбите. Højesteret (Върховен съд) постановява, че подобна увеличена такса, която се събира въз основа на квазидоговорно правоотношение, следва да се счита за насрещна престация за услуга и следователно за подлежаща на облагане с ДДС. В решението се посочва, че случаят е такъв, независимо от факта, че за таксата е определена стандартна ставка, която е много висока в сравнение с обикновената такса за паркиране, поради желанието на дружеството, предлагащо паркоместа, да избегне всякакво паркиране в нарушение на разпоредбите.

Предмет на делото по главното производство

Жалба на частно предприятие срещу съдебно решение, с която по-специално се цели установяване, че събраната от него такса за контрол за нарушение на разпоредбите за паркирането — в правоотношението между отделния

шофьор и предприятието — не представлява насрещна престация за услуга, подлежаща на облагане с ДДС.

Кратко резюме на фактите и на процедурата в главното производство

- 1 Арсоа Parking Danmark A/S (наричано по-нататък „Арсоа“) е частно предприятие, което управлява паркинг върху частен имот съгласно договор със собственика на обекта. Арсоа определя условията за ползване на зоните за паркиране, включващи, например, забрана за паркиране без индивидуално разрешение, максимално време на паркиране и заплащане на паркирането. При нарушение на условията Арсоа събира специална „такса за контрол“ (510 DKK през 2008 г. и 2009 г.).
- 2 Настоящото дело се отнася до въпроса дали Арсоа е задължено да плаща ДДС върху тези специални такси за контрол. Безспорно е, че Арсоа дължи ДДС във връзка с всяко плащане на такса за паркиране, направено в съответствие с разпоредбите.
- 3 На 25 октомври 2011 г. Арсоа иска от SKAT (датска данъчна администрация) възстановяване на ДДС върху продажбите във връзка със събраните такси за контрол. Искането е свързано с таксите, платени от 1 септември 2008 г. до 31 декември 2009 г. Размерът им е оценен на 25 089 292 DKK.
- 4 На 12 януари 2012 г. SKAT отказва да уважи искането, тъй като таксата за контрол подлежи на облагане с ДДС съгласно Momsloven.
- 5 Решението на SKAT е обжалвано пред Landsskatteretten (Национална данъчна комисия, Дания), която на 23 декември 2014 г. потвърждава решението на SKAT. Landsskatteretten стига до извода, че са налице 13 вида положения, при които Арсоа Parking Danmark A/S събира увеличена такса за паркиране. Във всички тези случаи шофьорът е паркирал и следователно е получил паркингова услуга. Landsskatteretten отбелязва по-специално, че решението на Съда по дело C-277/05, Société thermale d'Eugénie-les-Bains се отнася до доставката на хотелски услуги и в това отношение, по-конкретно, до положението, при което клиентът прекратява сключения договор за доставка на уговорена услуга. В това дело не е била предоставена услуга и хотелиерът е задържал дадения от клиента задатък като обезщетение за претърпяната от хотелиера вреда, без облагане с ДДС. Случаят, по който Съдът се е произнесъл, според Landsskatteretten не може да промени извода, достигнат в датското право, по-специално в съдебното решение от 1996 г. Landsskatteretten по-специално постановява, че в свързания с паркирането случай няма прекратяване на договора без връзка с доставката на услуга или сходно положение. Лицето, което паркира, получава — независимо от незаконосъобразните обстоятелства (тоест паркирането в нарушение на разпоредбите) — съоръжение за паркиране. Поради това Landsskatteretten постановява, че таксата за контрол подлежи на облагане с ДДС.

- 6 Арсоа подава жалба срещу решението на Landsskatteretten (Национална данъчна комисия) пред Retten i Kolding (Окръжен съд Колдинг, Дания), който с решение от 23 януари 2017 г. се произнася в полза на Skatteministeriet (Министерство на финансите, Дания). Retten i Kolding (Окръжен съд Колдинг) се позовава на решението на Højesteret (Върховен съд) от 1996 г. и потвърждава решението на Landsskatteretten. Retten i Kolding (Окръжен съд Колдинг) посочва също доклада на работната група към Министерството на правосъдието и приема, че съображенията на работната група относно санкционния характер на таксата за контрол не са релевантни, доколкото се отнасят само до облигационноправното тълкуване и оценка на условията за паркиране и естеството на обозначаването.
- 7 Арсоа подава жалба срещу решението на Retten i Kolding (Окръжен съд Колдинг) пред Vestre Landsret (Западен областен съд, Дания), който потвърждава решението на Retten i Kolding (Окръжен съд Колдинг) по същите съображения като посочените от Landsskatteretten (Национална данъчна комисия) и Retten i Kolding (Окръжен съд Колдинг), включително по-конкретно решението на Højesteret (Върховен съд) от 1996 г. и обстоятелството, че във всички случаи за да бъде събрана таксата за контрол, шофьорът трябва да е паркирал и по този начин действително да е използвал площта на паркомястото за своето моторно превозно средство за определен период от време и поради това е налице има пряка връзка между паркирането и плащането на сумата. Ето защо Vestre Landsret (Западен областен съд) приема, че събраният размер въз основа на квазидоговорно правоотношение трябва да се разглежда като насрещна престация за услуга по смисъла на член 4, параграф 1 от Momsloven. В допълнение Vestre Landsret (Западен областен съд) посочва, че насоките, които могат да се изведат от практиката на Съда след решението на Højesteret (Върховен съд) за понятието „доставка срещу насрещна престация“, включително в дело C-277/05, Société thermale d'Eugénie-les-Bains, не означават, че установеното от Højesteret (Върховен съд) състояние на правото в решението му от 1996 г. не може да се запази.
- 8 Решението на Vestre Landsret (Западен областен съд) понастоящем е обжалвано пред Højesteret (Върховен съд) от Арсоа, което по-специално твърди, че Skatteministeriet (Министерство на финансите) трябва да приеме, че таксата за контрол, която Арсоа е събирало за нарушение на разпоредбите за паркирането — в правоотношение между отделния шофьор и Арсоа — не представлява насрещна престация за услуга, подлежаща на облагане с ДДС. Skatteministeriet възразява, че решението на Vestre Landsret (Западен областен съд) трябва да се уважи. Делото пред Højesteret (Върховен съд) се отнася само до задължението на Арсоа за плащане на ДДС върху таксите за контрол, събрани от Арсоа по отношение на засегнатите шофьори.

Основни доводи на страните в главното производство

- 9 **Арсоа** твърди по-специално че таксата за контрол не е насрещна престация за продължаващото право за паркиране. Напротив, причината за нея е желанието на Арсоа да избегне всяко паркиране в нарушение на разпоредбите и тя е глоба, която шофьорът трябва да плати поради нарушение на условията за паркиране. По-нататък, таксата се плаща по стандартна ставка без специална икономическа връзка със стойността на услугата по паркиране.
- 10 Според Арсоа не е налице доставка на услуги срещу насрещна престация. Ето защо настоящото дело не попада в обхвата на член 4, параграф 1 от Momslov или член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112.
- 11 От практиката на Съда Арсоа изтъква по-специално решение от 8 юли 2007 г., C-277/05, Société thermale d’Eugénie-les-Bains.
- 12 **Skatteministeriet** твърди по-конкретно че като насрещна престация за плащането на таксата за контрол шофьорът всъщност получава паркомясто. Фактът, че шофьорът е „придобил“ паркомясто в нарушение на разпоредбите и следователно трябва да плати таксата за контрол, е ирелевантен. Поради това е налице пряка връзка между събирането на таксата за контрол и самото паркиране. През 2009 г. таксата за контрол съставлява около 34% от нетния оборот на Арсоа и следователно формира значителна част от икономическата му дейност.
- 13 Според Skatteministeriet следователно има доставка срещу насрещна престация. Така настоящото дело попада в обхвата на член 4, параграф 1 от Momslov и член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112.
- 14 От практиката на Съда Skatteministeriet изтъква по-специално решение от 22 ноември 2018 г., C-295/17, МЕО.

Кратко резюме на причините за преюдициалното запитване

- 15 Таксата за контрол за несъобразяване с разпоредбите за паркиране в частен имот досега е разглеждана в датското право като подлежаща на облагане с ДДС съгласно Momsloven. Може да се направи изводът, че задължението за плащане на наказателна такса се основава на квазидоговорно правоотношение и следователно е правно отношение между Арсоа и лицето, което паркира, както е посочено по-специално в точка 14 от решение от 3 март 1994 г., C-16/93, Tolsma.
- 16 Страните изразяват несъгласие по въпроса дали е налице изискваната взаимна размяна на услуги.

- 17 Съдът изглежда не се е произнасял досега по естеството на таксата за контрол за целите на правото в областта на ДДС. Nøjesteret (Върховен съд) счита, че с оглед на текста на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112, във връзка с практиката на Съда, е налице несигурност дали тази разпоредба следва да се тълкува в смисъл, че такава такса представлява насрещна престация за услуга, подлежаща на облагане с ДДС.
- 18 В производството е представена информация, съгласно която данъчните органи в Обединеното кралство, Швеция и Германия считат, че таксата за контрол за нарушаване на условията за паркиране в частен имот не подлежи на облагане с ДДС.
- 19 Тъй като изясняването на въпроса е изключително важно за изхода от настоящото дело и несигурността се отнася до тълкуването на разпоредба от правото на Съюза, Nøjesteret (Върховен съд) счита, че е необходимо да поиска от Съда да отговори на отправения преюдициален въпрос.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ